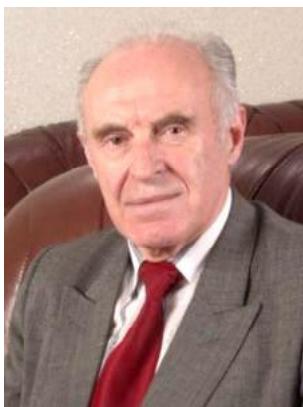

ДО 80-РІЧЧЯ ВАДИМА ІВАНОВИЧА ЛЯЛЬКА

Видатному українському вченому в галузі аерокосмічних досліджень, гідрогеології, геології, геоекології та геотермії директору Наукового центру аерокосмічних досліджень Землі Інституту геологічних наук (ІГН) НАН України, академіку НАН України, доктору геолого-мінералогічних наук, професору, заслуженому діячу науки і техніки України, лауреату премії ім. В.І. Вернадського НАН України та державних премій у галузі науки і техніки УРСР та України, Вадиму Івановичу Ляльку 1 вересня 2011 р. виповнилося 80 років.

Вадим Лялько народився на Київщині в родині службовців. У 1947–1948 рр. навчався у спецшколі Військово-Повітряних Сил СРСР. У 1955 р. він з відзнакою закінчив геологічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Того ж року розпочав свою трудову діяльність у Інституті геологічних наук АН УРСР на посаді інженера, потім молодшого та старшого наукового співробітника, завідувача відділом.

Будучи керівником відділів моделювання гідрогеологічних процесів і тепломасоперенесення в земній корі цього інституту, В.І. Лялько займається фундаментальними науковими дослідженнями формування ресурсів підземних вод, а також розробками з проблем тепло- і масоперенесення в земній корі. Останні знайшли відображення в його докторській дисертації (1972). У 1974–1978 рр. В.І. Лялько був заступником академіка-секретаря і членом Бюро відділення наук про Землю АН УРСР. У 1986 р. йому присвоєне звання професора. У 1992 р. Вадим Іванович очолив створений за його ініціативи Центр аерокосмічних досліджень Землі (ЦАКДЗ) ІГН АН України. Того ж року він став членом-кореспондентом АН України, а у травні 2010 р. – академіком НАН України.

ЦАКДЗ визнано Національною академією наук України та Національним космічним агентством України головною організацією з комплексної розробки науково-методичних основ аерокосмічного зондування Землі для дослідження природних ресурсів і екологічного моніторингу в Україні.

ЦАКДЗ – перша в Україні наукова організація, яка прийнята в Європейську асоціацію лабораторій дистанційного зондування (EARSeL). Як керівник Центру В.І. Лялько постійно розвиває та розширює географію міжнародних зв'язків, активно співпрацює з Європейським космічним агентством (ESA), космічними агентствами Німеччини (DLR), Франції (CNES), Міжнародним інститутом прикладного системного аналізу (IIASA), а також із багатьма іншими закордонними установами й організаціями.

Особистим вагомим внеском дослідника є створення високоефективних супутниковых технологій і методів прогнозу промислових покладів вуглеводнів; розробка методики вирішення еколого-господарських та соціально-економічних завдань країни на основі застосування космічних зйомок.

Чимало уваги вчений приділяє підготовці та вихованню наукових кадрів. Серед його учнів близько 20 кандидатів наук. Під керівництвом академіка В.І. Лялька у Центрі функціонує наукова школа з дослідження енергомасообміну в геосистемах. В.І. Лялько та його учні отримали високі результати з практичного випробування у виробничих умовах нових методів в аерокосмічному землезнавстві (радарна інтерферометрія, гіперспектрометрія).

В.І. Лялько є автором і співавтором численних наукових робіт, словників та методичних посібників, відкриттів і винаходів, атласів тематично дешифрованих космознімків “Україна з Космосу” і “Космос-Україна”, а також першого в Україні Державного стандарту “Дистанційне зондування Землі з космосу. Терміни та визначення понять”.

Вчений веде активну науково-організаційну роботу, є головою Наукової ради НАН України та Науково-технічної ради Національного космічного агентства України з вивчення природних ресурсів дистанційними методами, головою спецради при ЦАКДЗ ІГН НАН України із захисту докторських та кандидатських дисертацій за спеціальністю “Аерокосмічні дистанційні дослідження”, членом наукових рад НАН України та РАН з проблем біосфери, космічних досліджень, екології, геотермії, гідрогеології тощо. Він є заступником головного редактора “Геологічного журналу” та журналу “Геоінформатика”, членом редакційної колегії журналу “Космічна наука і технологія”.

Редакційна колегія журналу “Геоінформатика” щиро вітає Вадима Івановича зі славним ювілеєм, зиче йому багато прекрасних днів, наповнених радістю буття, нових професійних ідей і починань. Нехай засіяні ним зерна знань дадуть добри сходи і забезпечать у майбутньому щедрим урожаєм мудрості та наукового прогресу.